

DOI 10.31558/2519-2949.2026.2.5

УДК 352:327:004:005.53

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5936-5889>**Краснопольська Т. М., Національний університет «Одеська юридична академія»**

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ДИПЛОМАТІЇ: НОВІ ПІДХОДИ ДО ПРИЙНЯТТЯ ПОЛІТИКО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

У статті досліджено роль цифрової дипломатії у трансформації сучасного місцевого самоврядування України та її вплив на процес прийняття політико-управлінських рішень. Актуальність теми зумовлена тим, що в умовах повномасштабної війни, цифровізації публічного управління та євроінтеграційних змін територіальні громади дедалі активніше використовують цифрові платформи, соціальні мережі, офіційні вебресурси, міжнародні онлайн-мережі та інструменти електронної участі для взаємодії з міжнародними партнерами, донорами, діаспорою, громадянським суспільством і мешканцями громад. Обґрунтовано, що цифрова дипломатія на локальному рівні вже не може розглядатися лише як допоміжний комунікаційний або іміджевий інструмент, оскільки вона поступово інтегрується у процеси стратегічного планування, залучення зовнішніх ресурсів, обґрунтування пріоритетів відновлення та легітимації управлінських рішень. Проаналізовано практики використання цифрових інструментів територіальними громадами України, зокрема через систему DREAM, платформу «Дія.Цифрова громада», дашборд міжнародних муніципальних партнерств, програму U-LEAD з Європою, а також приклади Ірпінської, Бучанської, Одеської та інших громад. Показано, що цифрові дипломатичні практики сприяють підвищенню міжнародної видимості громад, формуванню доказової бази для залучення фінансової й гуманітарної допомоги, розвитку муніципальних партнерств, посиленню прозорості відновлювальних проєктів і включенню місцевого рівня у транснаціональні мережі співпраці. Особливу увагу приділено тому, що цифрова дипломатія впливає не лише на зовнішню репрезентацію громади, а й на зміст політико-управлінських рішень, зокрема щодо відбудови критичної інфраструктури, соціального захисту, розвитку людського капіталу, цивільної безпеки та адаптації стратегій розвитку до вимог міжнародних партнерів. Доведено, що цифрова дипломатія в діяльності органів місцевого самоврядування виконує репрезентативну, інформаційно-аналітичну, координаційну та легітимаційну функції. Вона забезпечує перехід від закритої адміністративної моделі ухвалення рішень до більш відкритої, мережевої, партнерської та доказової моделі локального врядування. Водночас визначено основні ризики її впровадження: нерівність цифрових можливостей громад, різний рівень кадрової та організаційної спроможності, фрагментарність стратегій цифрової комунікації, залежність від донорських ініціатив, слабка координація між місцевим і центральним рівнями влади, а також репутаційні й інформаційні загрози. Зроблено висновок, що подальший розвиток цифрової дипломатії на рівні місцевого самоврядування потребує інституціоналізації, стратегічного планування, підвищення цифрових компетентностей посадових осіб та інтеграції цифрових платформ у систему прийняття політико-управлінських рішень.

Ключові слова: *місцеве самоврядування, цифрова дипломатія, політико-управлінські рішення, політична участь, територіальні громади, європейська інтеграція, публічне управління, демократія, цифровізація/діджиталізація, муніципальне партнерство.*

Постановка проблеми. В умовах глобальної цифровізації та трансформації публічного управління суттєво змінюється характер взаємодії органів влади з внутрішніми й зовнішніми стейкхолдерами. В таких умовах актуальною стає цифрова дипломатія, що традиційно розглядалася як інструмент зовнішньополітичної діяльності держав. Проте в сучасних умовах вона також поступово інтегрується у практики місцевого самоврядування. Органи місцевого самоврядування, використовуючи цифрові комунікаційні платформи, соціальні мережі та онлайн-інструменти міжмуніципальної співпраці, формують нові канали взаємодії з міжнародними партнерами, донорами, діаспорою та громадянським суспільством. Це, своєю чергою, впливає не лише на

комунікативний вимір діяльності громад, а й на процеси прийняття політико-управлінських рішень, їхню прозорість, інклюзивність та легітимність. Для України ця проблематика має особливе значення в умовах повномасштабної війни. Місцеве самоврядування опинилося перед необхідністю одночасно реагувати на безпекові загрози, гуманітарні виклики, руйнування інфраструктури, переміщення населення та потребу у стратегічному плануванні відновлення. За таких обставин цифрові канали комунікації, міжнародні онлайн-платформи, соціальні мережі, електронні сервіси та інструменти публічної адвокації стали для громад засобом оперативного донесення власних потреб, пошуку підтримки, координації допомоги та налагодження горизонтальних зв'язків із зовнішніми партнерами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові праці останніх років зосереджують увагу на цифровізації публічного управління, електронному урядуванні та залученні громадян до прийняття рішень. Використання цифрових платформ, онлайн-консультацій і інтерактивних порталів підвищує ефективність управлінських рішень, сприяє прозорості діяльності органів місцевого самоврядування та дозволяє громадянам активно брати участь у формуванні політичних і соціальних рішень.

Зокрема, значення цифрових технологій саме в контексті євроінтеграції України розглядає В. Саприкін [8]. Аналіз цифровізації публічного управління в Україні підкреслює роль технологій у модернізації сервісів Н. Євтушенко [3], Л. Антонова, Ю. Мохова [1], Т. Лесків [15]. Дослідження М. Єрьоміна [4] та М. Полікровського [7] демонструють вплив цифрової трансформації на інклюзивність та якість прийняття управлінських рішень.

У праці Н. Сорокіна та В. Філатов [10], наголошують на ролі цифрових інструментів у міжнародній комунікації місцевих органів влади, зокрема у воєнний період, коли соціальні мережі та онлайн-платформи стають ефективними каналами залучення міжнародних партнерів, донорів та обміну досвідом, що дозволяє громадам швидко адаптуватися до кризових умов. Дослідження Е. Семілетов [9] розглядає ефективність впровадження інтерактивних платформ для взаємодії громадськості та влади, а також вплив цифрових інструментів на забезпечення прозорості та відкритості у процесах прийняття рішень на рівні місцевої влади, досліджується роль інтернет-технологій у забезпеченні активної участі громадян у вирішенні місцевих питань та формуванні позитивного взаємодії між громадськістю та владою.

Незважаючи на значну кількість досліджень, залишається невирішеною проблема системного аналізу того, як цифрові інструменти впливають на змістовні управлінські рішення та їхню ефективність у місцевих громадах. Виявлено, що цифрові інструменти часто розглядаються у технічному аспекті (розробка платформ і сервісів), тоді як недостатньо досліджується їхній реальний вплив на процеси прийняття політико-управлінських рішень. Крім того, залишається обмеженою взаємодія між місцевими громадами та міжнародними партнерами через цифрові канали, відсутні системні методики оцінки ефективності цифрової дипломатії на рівні громад.

Додатково не вирішено питання адаптації цифрових платформ до специфічних умов воєнного стану та кризових ситуацій, що особливо актуально для громад, які перебувають у зонах підвищеного ризику. Таким чином, невирішена проблема полягає у недостатній інтеграції цифрових інструментів у практику політико-управлінських рішень місцевих органів влади з урахуванням євроінтеграційних стандартів, умов воєнного часу та потреб громади, що потребує системного дослідження та емпіричного підтвердження. Окремої уваги потребують ризики, що супроводжують використання цифрової дипломатії на місцевому рівні. Йдеться про нерівність цифрових можливостей громад, відмінності у кадровому й організаційному потенціалі, фрагментарність міжнародної допомоги, залежність від донорських ініціатив, слабку координацію між місцевим і центральним рівнями влади, а також репутаційні та інформаційні загрози. У результаті цифрова дипломатія може як посилювати спроможність місцевого самоврядування, так і поглиблювати наявні асиметрії між громадами.

Метою статті є комплексний аналіз та обґрунтування впливу цифрової дипломатії на трансформацію підходів до прийняття політико-управлінських рішень в органах місцевого самоврядування в умовах цифровізації та євроінтеграції.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах війни, децентралізації та євроінтеграційних трансформацій цифрова дипломатія дедалі активніше проявляється не лише на загальнодержавному, а й на локальному рівні, стаючи важливим чинником прийняття політико-управлінських рішень органами місцевого самоврядування в Україні. Територіальні громади, опинившись у ситуації обмежених ресурсів і підвищеної зовнішньої залежності, змушені шукати нові канали взаємодії з міжнародними партнерами, донорами, органами влади інших держав та

транснаціональними інституціями. У цьому контексті цифрові комунікаційні платформи, офіційні вебсайти громад, сторінки органів місцевого самоврядування в соціальних мережах, онлайн-зустрічі, публічні звернення та цифрові презентації проєктів розвитку фактично перетворюються на інструменти цифрової дипломатії, що безпосередньо впливають на управлінські рішення.

Емпіричний аналіз практик українських територіальних громад засвідчує, що цифрова дипломатія використовується не лише для репрезентації громади на міжнародній арені, а й для обґрунтування стратегічних рішень щодо залучення фінансової допомоги, гуманітарних ресурсів, інвестицій у відновлення інфраструктури та розвитку людського капіталу. Зокрема, у воєнний період цифрові дипломатичні ініціативи органів місцевого самоврядування сприяли ухваленню рішень про пріоритетність відбудови об'єктів критичної інфраструктури, переформатування місцевих програм соціального захисту, адаптацію стратегій розвитку громад до умов безпеки та вимог міжнародних партнерів. Таким чином, цифрова дипломатія стає не лише каналом зовнішньої комунікації, а й джерелом інформації, аргументації та легітимації управлінських рішень.

Показовим прикладом є функціонування DREAM, яка позиціонується як публічна система управління інвестиційними та відновлювальними проєктами. Вона забезпечує цифровий супровід ключових етапів публічних інвестицій від опису та обґрунтування проєкту до планування, бюджетування, фінансування, закупівель, реалізації та завершення. Важливо, що у системі можуть працювати не лише центральні органи влади, а й територіальні громади, які подають свої проєкти, завантажують відповідні документи та роблять їх видимими для потенційних донорів і міжнародних партнерів [13]. Отже, DREAM виступає інструментом, через який громади формують аргументацію для залучення ресурсів, демонструють прозорість управління та підвищують довіру міжнародних стейкхолдерів.

Це особливо важливо для територіальних громад, що постраждали від бойових дій або перебувають у процесі відновлення. Наприклад, за даними Міністерства розвитку громад та територій, станом на березень 2024 року 16 громад Миколаївської області вже мали профілі в DREAM, а до системи було внесено 87 проєктів із загальним бюджетом 6,17 млрд грн, з яких 2,02 млрд грн мали підтвержене фінансування [2]. Такий приклад демонструє, що цифрова репрезентація проєктів відновлення фактично впливає на управлінське ранжування потреб: громади фіксують пошкодження, формують проєктні заявки, визначають пріоритетні об'єкти та переводять локальні проблеми у зрозумілу для донорів мову інвестиційних і відновлювальних проєктів.

Окремий приклад становить Ірпінська міська територіальна громада, яка після масштабних руйнувань стала одним із найбільш упізнаваних кейсів локальної цифрової та міжнародної комунікації. На платформі Rebuild Ukraine зазначено, що Irpin Recovery Fund активно працює над залученням міжнародних компаній і донорів до відновлення соціальної, критичної та житлової інфраструктури міста, а також до реалізації проєктів розвитку громади [14]. Водночас офіційні матеріали Ірпінської міської ради вказують, що до проєкту Irpin Reconstruction Summit долучилися майже 50 спеціалістів із понад 10 країн і трьох континентів, а підтримку ініціативи висловлювали представники ООН, Комітету регіонів ЄС та фахівці зі США, Чилі, Франції, Італії, Великої Британії, Канади й Німеччини [5]. У цьому випадку цифрова дипломатія громади виконує подвійну функцію: з одного боку, вона презентує руйнування й потреби громади міжнародній аудиторії, а з іншого – створює політико-управлінське підґрунтя для вибору пріоритетів відбудови, залучення архітектурної експертизи, міжнародних донорів і формування нової стратегії розвитку міського простору.

Бучанська громада також демонструє, що цифрова та міжнародна комунікація стає частиною управління відновленням. У програмі відновлення «VDOMA KRASCHE» серед ключових напрямів визначено відновлення пошкодженого та будівництво нового житла, створення умов для залучення інвестицій, будівництво медичних і освітніх закладів, а також розвиток інноваційного парку Vucha Techno Garden як інструменту залучення внутрішніх і міжнародних інвестицій та впровадження європейських стандартів [19]. Таким чином, цифрова презентація програми відновлення громади не обмежується інформуванням населення, а виконує функцію політичної легітимації стратегічного курсу громади адже вона пояснює, чому саме ці напрями відбудови та розвитку визначаються пріоритетними, і як вони пов'язані з міжнародними стандартами, інвестиційною привабливістю та майбутньою інституційною спроможністю громади.

Важливим інструментом цифрової дипломатії є також платформа «Дія.Цифрова громада», яка забезпечує збір і оновлення даних про цифрову трансформацію регіонів і громад. Згідно з інформацією урядового видання, оновлений функціонал платформи дозволяє громадам управляти

цифровими змінами, оцінювати прогрес, подавати дані до індексів цифрової трансформації та визначати пріоритети подальших дій на основі актуальних показників [11]. Це означає, що цифрова дипломатія не може розглядатися лише як зовнішня комунікація. Вона спирається на внутрішню цифрову спроможність громади: наявність цифрових лідерів, якісних даних, цифрових сервісів, інфраструктури, електронних послуг і здатності показати міжнародним партнерам не лише потреби, а й управлінську готовність громади до реалізації проєктів.

Ще одним практичним виміром цифрової дипломатії є міжнародне муніципальне партнерство. На дашборді «Партнерство задля відновлення та розвитку» вперше зібрано верифіковану інформацію про партнерства українських громад із закордонними муніципалітетами. Станом на кінець 2025 року інформацію було зібрано і перевірено для всіх 1470 територіальних громад України; 490 громад, тобто 33 %, уже мали міжнародні партнерства, а загальна кількість підписаних угод становила 2119 [6]. Такі дані свідчать, що міжнародна активність громад набуває системного характеру, а цифрові дашборди стають інструментом видимості, порівняння, координації та політичного визнання локального рівня у процесах відновлення України.

Програма U-LEAD з Європою також підтверджує, що міжнародна підтримка українських муніципалітетів дедалі більше пов'язується не тільки з гуманітарною допомогою, а й із посиленням управлінської спроможності громад у контексті відновлення, реконструкції та європейської інтеграції. У матеріалах GIZ зазначено, що муніципалітети відіграють важливу роль у стійкості політичної та суспільної систем України, а проєкт підтримує місцеві адміністрації у впровадженні регіональної й місцевої політики розвитку, плануванні реконструкції та розвитку партнерств між українськими громадами і громадами ЄС через ініціативу Bridges of Trust [18]. Це дозволяє розглядати цифрову дипломатію як механізм включення громад у транснаціональні мережі політики відновлення, де управлінські рішення приймаються з урахуванням міжнародних стандартів, донорських вимог і європейського досвіду місцевого розвитку.

Показовим прикладом реалізації цифрової дипломатії на локальному рівні є діяльність органів місцевого самоврядування Одеси та територіальних громад Одеської області, які в умовах повномасштабної війни суттєво активізували взаємодію з містами-побратимами та міжнародними партнерами через цифрові канали комунікації. Офіційні вебресурси, сторінки в соціальних мережах, онлайн-брифінги, відеозвернення міських голів і представників місцевої влади стали ключовими інструментами донесення інформації про безпекову ситуацію, гуманітарні потреби, стан інфраструктури та пріоритети відновлення громад. Така цифрова комунікація набула ознак цифрової дипломатії, оскільки була спрямована не лише на інформування, а й на формування міжнародної підтримки та залучення зовнішніх ресурсів.

Взаємодія Одеси з містами-побратимами у Європі та Північній Америці, що відбувалася переважно в онлайн-форматі, вплинула на ухвалення низки політико-управлінських рішень на місцевому рівні. Зокрема, рішення щодо пріоритетного спрямування коштів на захист об'єктів культурної спадщини, відновлення енергетичної інфраструктури, підтримку внутрішньо переміщених осіб та модернізацію систем цивільного захисту приймалися з урахуванням консультацій із міжнародними партнерами та вимог донорських програм. Таким чином, цифрова дипломатія стала каналом інтеграції зовнішніх експертних оцінок і фінансових можливостей у процес локального управлінського ухвалення рішень.

Одеса стала одним із перших міст в Україні, що впровадили комплексну цифрову платформу муніципальних послуг «MISTO» для інтеграції основних сервісів у єдину систему доступу. Ця платформа об'єднує електронні адміністративні послуги, інформацію про безпеку, карти укриттів, екологічні дані, опцію онлайн запису до ЦНАП, оплату парковки та інші сервіси – усе через веб портал та мобільні застосунки. Такий підхід значно поглибив використання цифрових каналів у повсякденних управлінських рішеннях, оскільки адміністрація Одеси почала аналізувати дані про використання сервісів для планування міського бюджету, безпекових заходів і комунальних ресурсів. Ця система також включає можливості е демократії, наприклад участь у опитуваннях («MISTO», 2025) [16].

Інтеграція платформи MISTO у цифрову комунікацію з мешканцями Одеси є прикладом того, як цифрові сервіси стають не лише інструментами зручності, а й частиною інформаційної інфраструктури управління, що сприяє ефективнішому обміну даними між громадянами й органами влади, а також дозволяє адміністрації оперативно реагувати на зміни, які можуть впливати на управлінські рішення [12].

На регіональному рівні Одещина демонструє високі показники цифрової трансформації серед інших областей України, посідаючи одне з провідних місць у рейтингу цифрових інновацій за даними Міністерства цифрової трансформації. У рейтингу оцінювали розвиток інтернет інфраструктури, роботу адміністративних сервісів ЦНАП, впровадження електронного документообігу, доступність електронних послуг та інші ключові цифрові показники. Це свідчить про те, що цифрові інструменти вже використовуються не лише на рівні міст, а й на рівні регіонального управління, де вони впливають на формування регіональних стратегій та прийняття політико-управлінських рішень [17].

Окрім власних платформ, Одеська обласна адміністрація проводить електронні консультації з громадськістю з питань реалізації стратегічних регіональних програм, таких як охорона довкілля, соціальна підтримка, містобудівні плани чи створення нових природно заповідних об'єктів. Ці консультації відбуваються через електронні засоби комунікації, що дозволяє збирати пропозиції, оцінки та зауваження від мешканців без проведення традиційних громадських слухань, збільшуючи інклюзивність вирішень і їхню прозорість.

Подібні цифрові консультації демонструють, що місцеві органи влади все частіше застосовують інструменти цифрової участі громадян як частину процесу прийняття політико-управлінських рішень: це не лише механізм збору думок, а й спосіб формулювання управлінських пріоритетів на основі широкого спектру даних та думок мешканців.

Ці кейси чудово ілюструють, як у сучасних умовах цифрові інструменти переходять із рівня простих сервісів у повноцінні механізми адаптації публічного управління до викликів війни, цифровізації та євроінтеграції.

Важливою особливістю цифрової дипломатії громад Одеси та Одещини є її поєднання з практиками публічної участі. Публічні онлайн-звернення до міжнародних партнерів, що водночас були доступні місцевим жителям, підвищували рівень прозорості управлінських рішень та сприяли їх легітимації в очах громадськості. Це створювало ситуацію, за якої політико-управлінський вибір органів місцевого самоврядування формувалася на перетині зовнішнього дипломатичного впливу та внутрішнього суспільного запиту.

Разом із тим досвід Одеси та громад Одеської області демонструє, що ефективність цифрової дипломатії значною мірою залежить від інституційної спроможності місцевої влади. У громадах із розвиненими комунікаційними підрозділами та чіткою стратегією міжнародної співпраці цифрові дипломатичні практики мають системний характер і безпосередньо впливають на процеси прийняття рішень. Натомість у менш спроможних громадах вони часто залишаються фрагментарними та зводяться до іміджевих дій, що обмежує їхній управлінський потенціал.

Отже, приклад Одеси та Одещини свідчить, що цифрова дипломатія на рівні місцевого самоврядування здатна виступати важливим чинником трансформації політико-управлінських рішень, особливо в умовах війни та повоєнного відновлення. Вона сприяє інтеграції місцевих громад у міжнародні мережі взаємодії, впливає на формування стратегічних пріоритетів розвитку та поступово стає невід'ємним елементом сучасного локального врядування.

Отже, практики територіальних громад засвідчують, що цифрова дипломатія в умовах війни виконує щонайменше чотири функції: забезпечує міжнародну видимість громади та її потреб; створює інформаційно-аналітичну основу для підготовки управлінських рішень щодо відновлення, інфраструктури, соціального захисту та місцевого розвитку; підвищує довіру донорів через прозорість, відкритість даних і публічну звітність; легітимує стратегічні рішення органів місцевого самоврядування, оскільки демонструє їх відповідність реальним потребам громади, безпековим викликам і очікуванням міжнародних партнерів. У цьому сенсі цифрова дипломатія стає не периферійним інструментом комунікації, а складовою сучасного політико-управлінського механізму розвитку органів місцевого самоврядування.

У контексті євроінтеграції цифрова дипломатія місцевого самоврядування також відіграє важливу роль у процесі наближення управлінських практик громад до європейських стандартів врядування. Через участь у міжнародних онлайн-мережах, платформах міжмуніципального співробітництва та цифрових проєктах технічної допомоги органи місцевої влади запозичують нові підходи до прозорості, підзвітності та участі громадян у прийнятті рішень. Це впливає на трансформацію управлінської культури, зокрема на зміну процедур ухвалення політико-управлінських рішень у бік більшої відкритості, консультаційності та орієнтації на зовнішні нормативні орієнтири.

Однак, вважаємо, що існує низка викликів, що пов'язані із впровадженням цифрової дипломатії

на локальному рівні. До них належать нерівний доступ громад до цифрових ресурсів, різний рівень цифрових компетентностей посадових осіб, фрагментарність стратегій цифрової комунікації та ризики зведення цифрової дипломатії виключно до іміджевих практик без належного інституційного закріплення. Це, своєю чергою, обмежує потенціал цифрової дипломатії як системного інструменту впливу на процеси прийняття політико-управлінських рішень. Отже, український досвід свідчить, що цифрова дипломатія в діяльності органів місцевого самоврядування поступово еволюціонує від допоміжного комунікаційного інструменту до важливого елемента управлінського процесу, який впливає на зміст, пріоритети та легітимність політико-управлінських рішень. Її подальший розвиток потребує інституціоналізації, стратегічного планування та інтеграції в систему місцевого врядування з урахуванням викликів війни, повоєнного відновлення та європейської інтеграції України.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, цифрова дипломатія в умовах війни та євроінтеграції України є важливим інструментом оновлення місцевого самоврядування. Вона сприяє переходу від закритої, адміністративно орієнтованої моделі прийняття рішень до більш відкритої, мережевої, партнерської та доказової моделі локального врядування. Її подальший розвиток потребує стратегічного планування, підвищення цифрових компетентностей посадових осіб, створення локальних стратегій міжнародної цифрової комунікації, інтеграції цифрових платформ у систему прийняття рішень та посилення координації між державою, громадами, міжнародними партнерами й громадянським суспільством.

Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з емпіричним вимірюванням ефективності цифрової дипломатії територіальних громад. Зокрема, потребують окремого вивчення критерії оцінки впливу цифрової дипломатії на залучення міжнародної допомоги, якість управлінських рішень, прозорість відновлювальних проєктів, рівень громадської участі та інституційну спроможність органів місцевого самоврядування. Важливим напрямом майбутніх досліджень також є порівняльний аналіз цифрової дипломатії різних типів громад: великих міських, прифронтових, деокупованих, сільських і селищних. Це дозволить глибше з'ясувати, за яких умов цифрова дипломатія стає реальним інструментом політико-управлінського впливу, а за яких залишається лише допоміжною комунікаційною практикою.

Бібліографічний список:

1. Антонова Л., Мохова Ю. Удосконалення механізмів електронного урядування в Україні в умовах цифрових перетворень. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2022. № 15. С. 10–29. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2022.15.01>
2. Екосистему DREAM презентували для громад Миколаївської області. *Офіційний сайт Міністерства розвитку громад та територій України*. 22.03.2024. URL: <https://mindev.gov.ua/news/35443-ekosistemu-dream-prezentovali-dlia-gromad-mikolayivskoyi-oblasti>
3. Євтушенко Н. В. Цифрова трансформація бізнесу в умовах війни в Україні: виклики та можливості. *Економічний простір*. 2024. № 191. С. 211–216. URL: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/191-34>
4. Єршомін М. Адаптивне прийняття управлінських рішень в умовах цифрової трансформації. *Київський економічний науковий журнал*. 2025. № 10. С. 56–62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-10-8>
5. Партнери. *Офіційний сайт Ірпінської міської ради*. URL: <https://imr.gov.ua/partners-irs/>
6. Партнерство задля відновлення та розвитку. *Децентралізація*. URL: <https://decentralization.ua/twincities>
7. Полікrowsький Р. Цифрові платформи як каталізатор ефективного проєктного управління в територіальних громадах. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2025. № 338(1). С. 645–651. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-96>
8. Саприкін В. Впровадження інноваційних технологій для покращення ефективності публічного управління в контексті євроінтеграції України. *Аспекти публічного управління*. 2025. Том 13. № 4. С. 5–10. URL: <https://doi.org/10.15421/152538>
9. Семілетов О. Вплив цифровізації на трансформацію місцевого самоврядування. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. № 4(70). С. 63–69. URL: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-4\(70\)-9](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-4(70)-9)
10. Сорокіна Н., Філатов В. Цифровізація публічного управління в Україні: теоретичний аспект. *Аспекти публічного управління*. 2025. № 13(1). С. 77–81. URL: <https://doi.org/10.15421/152509>
11. Ще більше можливостей для регіонів і громад. *Урядовий кур'єр*. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/news/she-bilshe-mozhливостей-dlya-regioniv-i-gromad/>
12. Digital City: New Horizons for Odesa 22 December, 2025. *Odesa Week*. URL: <https://odessaweek.com/eng/city/1826-article>
13. Digital Tool for Managing Reconstruction of Infrastructure and Real Estate Projects (UA0101). *Open Government Partnership*. URL: <https://www.opengovpartnership.org/members/ukraine/commitments/ua0101/>
14. Irpin City Territorial Community. *Rebuild Ukraine*. URL: <https://rebuildukraine.in.ua/en/irpinska-hromada2>

15. Leskiv T. Modernization of the Service-Oriented State in Ukraine: Innovative Models of Proactive Public Services in the Context of Digital Transformation. *Science, Technology, and Society under Global Uncertainty*. URL: <https://doi.org/10.64076/iedc260205.13>
16. Odesa becomes the first city to launch a digital urban services platform. URL: <https://mistodigital.com/odesa-is-the-first-city-to-implement-a-platform-for-digitalization-of-municipal-services/>
17. Odesa Region Ranks Third in Ukraine for Digital Transformation. *Intent*. URL: <https://intent.press/en/news/society/2025/odesa-region-ranks-third-in-ukraine-for-digital-transformation/>
18. U-LEAD with Europe: Empowering Municipalities. Support to the Decentralisation in the context of reconstruction and EU integration in Ukraine. *GIZ*. URL: <https://www.giz.de/en/projects/support-decentralisation-context-reconstruction-and-eu-integration-ukraine-udu-u-lead>
19. VDOMA KRASCHE – програма відновлення Бучанської громади. *Офіційний сайт Бучанської міської ради*. URL: <https://bucha-rada.gov.ua/content/vdoma-krasche-programa-vidnovlennya-buchanskoyi-gromady>

References:

1. Antonova L., Mokhova Yu. (2022). Udoskonalennia mekhanizmiv elektronnoho uriaduvannia v Ukraini v umovakh tsyfrovyykh peretvoren. *Publichne upravlinnia ta rehionalnyi rozvytok*. № 15. S. 10–29. <https://doi.org/10.34132/pard2022.15.01> [in Ukrainian].
2. Ekosystemu DREAM prezentuvaly dlia hromad Mykolaivskoi oblasti. (2024). *Ofitsiyni sait Ministerstva rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy*. 22 bereznia. URL: <https://mindev.gov.ua/news/35443-ekosystemu-dream-prezentuvali-dlia-hromad-mikolayivskoyi-oblasti> [in Ukrainian].
3. Yevtushenko N.V. (2024). Tsyfrova transformatsiia biznesu v umovakh viiny v Ukraini: vyklyky ta mozhlyvosti. *Ekonomichnyi prostir*. № 191. S. 211–216. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/191-34> [in Ukrainian].
4. Yeromin M. (2025). Adaptivne pryiniattia upravlinskykh rishen v umovakh tsyfrovoy transformatsii. *Kyivskyi ekonomichnyi naukovyi zhurnal*. № 10. S. 56–62. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-10-8> [in Ukrainian].
5. Partnery. *Ofitsiyni sait Irpinskoi miskoi rady*. URL: <https://imr.gov.ua/partners-irs/> [in Ukrainian].
6. Partnerstvo zadlia vidnovlennia ta rozvytku. *Detsentralizatsiia*. URL: <https://decentralization.ua/twincities> [in Ukrainian].
7. Polikrovskiy R. (2025). Tsyfrovi platformy yak katalizator efektyvnoho proiektnoho upravlinnia v terytorialnykh hromadakh. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky*. № 338(1). S. 645–651. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-96> [in Ukrainian].
8. Saprykin V. (2025). Vprovadzhennia innovatsiynykh tekhnolohii dlia pokrashchennia efektyvnosti publichnoho upravlinnia v konteksti yevrointehratsii Ukrainy. *Aspekty publichnoho upravlinnia*. Tom 13. № 4. S. 5–10. <https://doi.org/10.15421/152538> [in Ukrainian].
9. Siemilietov O. (2023). Vplyv tsyfrovizatsii na transformatsiiu mistsevoho samovriaduvannia. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*. № 4(70). S. 63–69. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-4\(70\)-9](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-4(70)-9) [in Ukrainian].
10. Sorokina N., Filatov V. (2025). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini: teoretychnyi aspekt. *Aspekty publichnoho upravlinnia*. № 13(1). S. 77–81. <https://doi.org/10.15421/152509> [in Ukrainian].
11. Shche bilshe mozhlyvostei dlia rehioniv i hromad. *Uriadovyi kurier*. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/news/she-bilshe-mozhlyvostej-dlya-regioniv-i-gromad/> [in Ukrainian].
12. Digital City: New Horizons for Odesa. (2025). *Odesa Week*. 22 December. URL: <https://odessaweek.com/eng/city/1826-article> [in English].
13. Digital Tool for Managing Reconstruction of Infrastructure and Real Estate Projects (UA0101). *Open Government Partnership*. URL: <https://www.opengovpartnership.org/members/ukraine/commitments/ua0101/> [in English].
14. Irpin City Territorial Community. *Rebuild Ukraine*. URL: <https://rebuildukraine.in.ua/en/irpinska-hromada2> [in English].
15. Leskiv T. Modernization of the Service-Oriented State in Ukraine: Innovative Models of Proactive Public Services in the Context of Digital Transformation. *Science, Technology, and Society under Global Uncertainty*. <https://doi.org/10.64076/iedc260205.13> [in English].
16. Odesa becomes the first city to launch a digital urban services platform. *Misto Digital*. URL: <https://mistodigital.com/odesa-is-the-first-city-to-implement-a-platform-for-digitalization-of-municipal-services/> [in English].
17. Odesa Region Ranks Third in Ukraine for Digital Transformation. (2025). *Intent*. URL: <https://intent.press/en/news/society/2025/odesa-region-ranks-third-in-ukraine-for-digital-transformation/> [in English].
18. U-LEAD with Europe: Empowering Municipalities. Support to the Decentralisation in the Context of Reconstruction and EU Integration in Ukraine. *GIZ*. URL: <https://www.giz.de/en/projects/support-decentralisation-context-reconstruction-and-eu-integration-ukraine-udu-u-lead> [in English].
19. VDOMA KRASCHE – prohrama vidnovlennia Buchanskoi hromady. *Ofitsiyni sait Buchanskoi miskoi rady*. URL: <https://bucha-rada.gov.ua/content/vdoma-krasche-programa-vidnovlennya-buchanskoyi-gromady> [in Ukrainian].

Krasnopolska T. Local self-government in the context of digital diplomacy: new approaches to political and managerial decision-making.

The article examines the role of digital diplomacy in the transformation of contemporary local self-government in Ukraine and its impact on the process of political and managerial decision-making. The relevance of the topic is determined by the fact that, under the conditions of full-scale war, the digitalisation of public governance, and European integration transformations, territorial communities are increasingly using digital platforms, social media, official web resources, international online networks, and tools of electronic participation to interact with international partners, donors, the diaspora, civil society, and community residents. The article substantiates that digital diplomacy at the local level can no longer be regarded merely as an auxiliary communication or image-building tool, since it is gradually being integrated into the processes of strategic planning, external resource mobilisation, justification of recovery priorities, and legitimation of managerial decisions. The study analyses the practices of using digital tools by Ukrainian territorial communities, in particular through the DREAM system, the “Diia. Digital Community” platform, the dashboard of international municipal partnerships, the U-LEAD with Europe programme, as well as the cases of Irpin, Bucha, Odesa, and other communities. It is demonstrated that digital diplomatic practices contribute to increasing the international visibility of communities, forming an evidence base for attracting financial and humanitarian assistance, developing municipal partnerships, strengthening the transparency of recovery projects, and integrating the local level into transnational cooperation networks. Particular attention is paid to the fact that digital diplomacy influences not only the external representation of a community, but also the substance of political and managerial decisions, particularly those concerning the reconstruction of critical infrastructure, social protection, human capital development, civil security, and the adaptation of development strategies to the requirements of international partners. The article proves that digital diplomacy in the activities of local self-government bodies performs representative, informational-analytical, coordination, and legitimising functions. It ensures a transition from a closed administrative model of decision-making to a more open, network-based, partnership-oriented, and evidence-based model of local governance. At the same time, the main risks of its implementation are identified: inequality in the digital capacities of communities, varying levels of human-resource and organisational capacity, the fragmentation of digital communication strategies, dependence on donor initiatives, weak coordination between local and central levels of government, as well as reputational and informational threats. The article concludes that the further development of digital diplomacy at the level of local self-government requires institutionalisation, strategic planning, the enhancement of digital competencies among public officials, and the integration of digital platforms into the system of political and managerial decision-making.

Keywords: *local self-government, digital diplomacy, political and managerial decisions, political participation, territorial communities, European integration, public governance, digitalisation, municipal partnership.*